

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Fre a l'austeritat

Tots contra Angela Merkel: l'FMI, la Comissió Europea i els països perifèrics, incloent-hi França, aposten per posar fre a l'austeritat.

10
anys

La polèmica del Lluïl

Continua la polèmica sobre el trencament de l'Institut Ramon Llull. El govern balear diu que hi tornaria si Gabriel Janer Manila en fos el director.

20
anys

Tancar 'after-hours'

La Generalitat anuncia que tancarà discoteques i locals 'after-hours', que obren a partir de la matinada, per reduir el nombre d'accidents de trànsit.

La columna

Narcís-Jordi
Aragó

Un poeta i 24 naturalistes

Han coincidit feliçment en el temps, sense proposar-s'ho, la presentació del projecte Life de protecció de la fauna del Ter, el Fluvià i la Muga i l'aparició del llibre *Trena de set aigües*, de Carles Fages de Climent, glossa poètica d'aquests mateixos rius. Una vegada més, les lletres i les ciències es donen la mà per dignificar la natura amb paraules i amb obres. En el mateix Alt Empordà hi trobem un precedent il·lustre d'aquest agermanament: el poema amb el qual M. Àngels Anglada va fer costat als defensors dels Aiguamolls i el que va escriure després, resseguint els versos de l'anterior per convertir els mals auguris en signes de victòria. També les reivindicacions reiterades de les aigües del Ter van tenir el suport dels

Paraules i obres sobre la fauna de tres rius

articles de Josep Pla.

El Fluvià, al seu torn, va ser honorat per la prosa de Bertrana i per la poesia de Joan Teixidor, que va posar el nom del riu com a títol del seu últim llibre. Ara, en aquesta obra pòstuma i inèdita, tan sàviament recuperada per Jordi Pla, Fages dedica al Fluvià un poema breu i invoca el Ter en estrofes elegíiques, però fa honor a la seva condició de Gaiter de la Muga amb una llarga oda a la geografia, la història i la mitologia del riu que flueix pels seus dominis. I no hi falta, en aquesta oda, la referència concreta a la fauna fluvial. Ocells i peixos hi són evocats en clau musical amb ressonàncies polifòniques, "entrelligant el monument i el vers / amb semifuses d'ales de collverd, / bemolls de bagre i sostinguts d'anguila". Sense saber-ho, el poeta s'anticipa a les accions que durant quatre anys portaran a terme els vint-i-quatre integrants del projecte Life per salvar altres espècies, de noms que també mereixerien formar part d'un poema: la nàiade allargada, el bagre de muntanya, la tortuga d'estany, el tritó verd, el cranc de potes blanques, els musclos d'aigua dolça... No hi ha dubte que, sota l'empara poètica del Gaiter de la Muga, els naturalistes treballaran amb bona companyia.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

Ara torno

L'aportació d'Ada Colau

Pep
Riera

Jo no sé a què es dedica l'Ada Colau, vull dir amb què es guanya la vida, ni què fa ni deixa de fer a la seva vida privada. Però és que tampoc no m'interessa gens. Vaja, que tan sols m'interessa que les coses particulars li vagin bé com ho desitjo de la majoria dels mortals. Ho dic ara que deixa de ser la portaveu de la plataforma PAH contra els desnonaments i ho dic perquè en aquests cinc anys en què ho ha estat se l'ha acusat de tenir interessos amagats i d'altres coses obscures en un intent clar de desacreditar-la a ella i, per tant, el moviment que ha liderat. Suposo que ha estat dur haver-ho d'aguantar, sobretot les amenaces, però també és un senyal indubtable que la seva feina ha incomodat els que s'havien de

sentir incòmodes; allò de *ladran, luego cabalgamos*.

Sí que sé que Colau s'ha dedicat intensament a una causa indubtablement noble, la d'ajudar la gent que es queda sense sostre per no poder pagar als bancs. S'haguessin embrancat amb hipoteques que no podien assumir o simplement per haver sucumbit a la perversa política dels bancs. Tant és. La qüestió és que la PAH està al costat dels debils i els indefensos. Al marge d'això, que em sembla que és fonamental, també puc discrepar d'algunes coses de fons i de forma que ha defensat i liderat Colau en nom de la plataforma. Però en canvi només puc donar-li tot el meu suport

ANTHONY GARNER

quan va comparèixer al Congrés dels Diputats per defensar la iniciativa legislativa popular que va presentar la PAH, i va dir clarament als banquers que el que havien exercit era veritable violència i als polítics que han estat incapaços d'estar a l'altura de les circumstàncies en aquesta qüestió, com en tantes altres.

És en aquest aspecte que vull reprendre el fil del que m'interessa d'aquest cas. Ho hagi fet més bé o més malament, hagin agradat més o menys les seves formes,

Colau s'ha implicat fins al moll de l'os en una causa, ho ha fet amb veritable vocació de servei (encara que hi hagi qui ho dubti; jo, no). Això és el que voldria dels polítics: més compromís, més acció, més vocació de servei a la gent. Si fos així també els disculparíem més els errors. No trobo estrany que l'últim gest de Colau hagi estat dir que no pensa fitxar per cap partit polític, precisament perquè el sistema de partits actual "forma part del problema".